Dosarul nr.1r-631/25
(1-24003381-02-1r-04062025)
Instanța de fond: Judecătoria Hîncești, sediul Leova
Judecător: Silvia Guriţanu

D E C I Z I E
În numele Legii

02 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător Ion Bulhac
Judecători Marcel Popescu și Svetlana Vîșcu

a examinat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul procurorului în Procuratura Hîncești, Oficiul Leova, Stanislav Mangîr, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 23 aprilie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Mereacre Valentin ***,** născut la *****, IDNP ***** originar din r***** și domiciliat în ***** moldovean, cetățean al RM, căsătorit, doi copii minori la întreținere, administrator al *****, supus militar, studii superioare, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:
--în prima instanță: *05.01.2024 – 23.04.2025;*
--în instanța de recurs: *04.06.2025 – 02.10.2025.*

Asupra recursului declarat de procurorul în Procuratura Hîncești, Oficiul Leova, Stanislav Mangîr, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 23 aprilie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

Soluția instanței de fond:
Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 23 aprilie 2025, a fost achitat Mereacre Valentin *****, învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzută de

art.264[1] alin.(1) Cod penal (în redacția de până la intrarea în vigoare a Legii nr.136 din 06.06.2024), din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Corpurile delicte, și anume: un CD cu înregistrările video, împachetat în pachetul nr.1, care se păstrează la dosar, după intrarea sentinței în vigoare, s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei penale; un CD cu înregistrări foto-video, împachetat în pachetul nr.2, care se păstrează la dosar, după intrarea sentinței în vigoare, s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei penale.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Mereacre Valentin *****, se învinuiește de organul de urmărire penală în aceea că el, la 31 decembrie 2022, în jurul orelor 10:30, deținând permisul de conducere valabil cu nr.184400270, pentru categoriile „A", „B", „C", „D", „BE", „CE" și „DE", fiind sub influența băuturilor alcoolice în urma consumului, acționând cu intenție, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările prejudiciabile, încălcând prevederile pct.14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, care provoacă reducerea reacției, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere", deplasându-se la volanul mijlocului de transport de model „Renault Megane" cu numărul de înmatriculare „*****" pe traseul R-34, km 34, în apropiere de ***** s-a tamponat cu un alt mijloc de transport.

Ulterior la fața locului a venit un echipaj al DP Sud al INSP, care în cadrul documentării accidentului rutier, purtând discuții cu conducătorul mijlocului de transport Mereacre Valentin *****, de la ultimul se simțea miros specific de alcool din cavitatea bucală, astfel fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică a fost supus testării cu alcotestul de model „Drager 6810", prin care s-a stabilit, potrivit tichetului nr.9649 din 31.12.2022, ora 11:23, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,82 mg/1, care conform prevederilor art.134[12] alin.(3) din Codul penal și Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16.04.2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei", se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui Mereacre Valentin ***** au fost încadrate în baza art.264[1] alin.(1) Cod penal, conform semnelor calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. (în redacția de până la intrarea în vigoare a Legii nr.136 din 06.06.2024).

Solicitările recurentului:

Nefiind e acord cu sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 23 aprilie 2025, la 29.04.2025, în termen, procurorul în Procuratura Hîncești, Oficiul Leova, Stanislav Mangîr a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului declarat, casarea integrală a sentinței, judecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin

care să fie recunoscut vinovat Mereacre Valentin ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, și în baza acestui articol, a-i stabili pedeapsa sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu liberare de pedeapsă, din motivul expirării termenului de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal.

A mai solicitat acuzatorul de stat ca corpurile delicte: un CD cu înregistrări video și un CD cu înregistrări fotovideo, care sunt anexate la materialele cauzei penale, să fie păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de fond neîntemeiat a dispus achitarea lui Mereacre Valentin ***** pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, deoarece urmărirea penală a constatat cu certitudine și în volum deplin, dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii acestuia. Reieșind din întreaga sistemă de probe și apreciate de către instanță prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către Mereacre Valentin ***** a infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, or pe parcursul cercetării judecătorești au fost prezentate instanței suficiente probe ce confirmă cu certitudine săvârșirea de către Mereacre Valentin ***** a infracțiunii incriminate.

Consideră că, instanța de judecată în mod eronat a oferit o apreciere cumulului de probe administrat la faza de urmărire penală și prezentat de către acuzare în instanța de judecată, luând în considerație doar poziția și aprecierea părții apărării precum că inculpatul Mereacre Valentin ***** nu ar fi condus mijlocul de transport implicat în accident. De punctat faptul că în motivarea sentinței, instanța de judecată face referire la declarațiile persoanelor audiate în mod selectiv, precizând doar unele momente ce convine părții apărării, însă fără a fi oferită o apreciere a declarațiilor în deplinătatea acestora.

Astfel, cu privire la faptul că Mereacre Valentin ***** nu și-a recunoscut vina la etapa urmăririi penale și în instanța de judecată și a pledat nevinovat, circumstanțele stabilite pe caz atestă contrariul.

Respectiv, precizează că Mereacre Valentin *****, după săvârșirea accidentului rutier, a declarat organelor de poliție sosite la fața locului despre faptul că anume el a condus și s-a aflat la volanul mijlocului de transport de model „Renault” cu n/î „*****”, însă potrivit înregistrării video anexate la materialele cauzei penale și cercetate în ședința de judecată, acesta nu a recunoscut angajaților de poliție că ar fi consumat băuturi alcoolice invocând faptul că „nu, că el primește lecuire”.

Totodată mai precizează că, instanța nu a luat în considerație faptul că, fiind audiat la fața locului după accidentul rutier, Mereacre Valentin a declarat angajaților de poliție ai Inspectoratului de Poliție Leova că el a fost la volanul mijlocului de transport de model „Renault” cu n/î *****, iar accidentul rutier s-a produs din motiv că cetățeanul român, Clip Ștefan a tras frâna de mână, fapt confirmat prin declarațiile martorului Vîju Valeria cât și a martorului Clip Ștefan audiat în cadrul comisiei

rogatorii dispuse pe cauza penală.

La fel, precizează că, deși inculpatul Mereacre Valentin a pledat nevinovat, acesta fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat despre faptul că, el a recuperat prejudiciul cauzat în urma accidentului rutier lui Sorgoș Aliona, fapt confirmat și de ultima în cadrul audierii în calitate de martor în instanța de judecată, respectiv apare dilema, care a fost necesitatea recuperării prejudiciului cauzat ca urmare a accidentului rutier dacă persoana nu se afla la volan și nu a fost vinovată de acest accident.

Indică acuzatorul de stat că, inculpatul Mereacre Valentin în cadrul audierii în instanța de judecată a declarat expres că, „Pe drum nu a avut cu nimeni conflicte, cântau și râdeau”, fapt contrar celor stabilite pe caz, or potrivit copiei informației telefonice parvenită la 31.12.2022, ora 10:15, de la SNUAU 112, s-a adresat cet. Clip Ștefan care a comunicat faptul că la 31.12.2022, aflându-se într-un automobil de model „Renault”, deplasându-se pe traseul din apropierea satului Sărata Galbenă a fost agresat fizic de trei persoane necunoscute (Vol. I, f.d.83), fapt confirmat și prin declarațiile martorului Cheptini Valentin care a declarat că la o stație de alimentare „Rompetrom” din ***** a văzut trei persoane care se întindeau și prin declarațiile lui Sorgoș Aliona care a precizat că persoana care era român spunea că a fost răpit, că a fost bătut.

La fel, martorii Albu Nicolae și Albu Ion au declarat că, după accidentul rutier, Clip Ștefan a încercat să fugă de la fața locului pe jos spre *****, iar Albu Ion, l-a ajuns din urmă și l-a agresat fizic pe Clip Ștefan și l-a adus înapoi pentru ca să nu se eschiveze, or în cazul lipsei unui conflict între aceștia, care a fost necesitatea ca Albu Ion să-l agreseze fizic pe Clip Ștefan fără nici un motiv. Prin urmare, existenta conflictului în mijlocul de transport între Clip Ștefan pe de o parte și Albu Nicolae, Albu Ion și Mereacre Valentin pe de altă parte, este confirmată din informația telefonică efectuată de Clip Ștefan la serviciul 112, declarațiile martorului Cheptini Valentin, declarațiile martorului Vîju Valeria, explicațiile lui Mereacre Valentin după ce a fost audiat către angajații de poliție sosiți la accidentul rutier, cât și declarațiile martorului Clip Ștefan audiat în cadrul Comisiei Rogatorii.

Mai susține procurorul că, pe lângă faptul că Mereacre Valentin are statut de inculpat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin.(1) Cod penal, are statut și de inculpat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. e) Cod penal, e infracțiune săvârșită împreună cu inculpații Albu Nicolae și Albu Ion (martori în prezenta cauză penală) în privința victimei Clip Ștefan, infracțiune ce se desfășurat până la comiterea accidentului rutier, or, în acest sens de către partea acuzării i-au fost prezentate instanței copii de pe actele din cadrul cauzei penale sus menționate.

Subliniază că, declarațiile martorilor Albu Nicolae și Albu Ion în prezenta cauză penală în fața instanței de judecată urmează a fi apreciate critic, or aceștia au interes direct în vederea soluționării cauzei penale în favoarea lui Mereacre Valentin, deoarece toți 3 au statut de inculpat în răpirea cet. Clip Ștefan, astfel oferirea

declarațiilor contrare stării de fapt de către ultimii în cadrul prezentei cauze penale reprezintă nu altceva decât o tactică de apărare asupra acuzațiilor aduse.

Nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal de către Mereacre Valentin, cunoscând despre faptul că la moment a expirat și termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, nu reprezintă altceva decât o modalitate de apărare în privința cauzei penale ce se află pendinte pe rolul instanței de judecată privind răpirea lui Clip Ștefan. Astfel, conchide asupra faptului că Mereacre Valentin ***** nu își recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal și este susținut de martorii Albu Nicolae și Albu Ion, ca o modalitate de apărare asupra acuzației aduse în săvârșirea de către cei trei a infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. e) Cod penal, iar declarațiile acestora precum că la volanul mijlocului de transport de model „Renault" cu n/î ***** se afla Clip Ștefan, o consideră aberantă, or o persoană răpită de către alte trei persoane care să conducă benevol mijlocul de transport spre o adresă la care nu a mai fost niciodată, la caz gospodăria lui Mereacre Valentin situată în r-nul Leova, o consideră lipsită de sens.

Subsidiar, conform declarațiilor martorilor cât și a înregistrărilor video de la fața locului cercetate în ședința de judecată, se atestă faptul existenței leziunilor corporale pe fața cet. Clip Ștefan ca urmare a agresiunii fizice la care a fost supus, iar la Mereacre Valentin, Albu Nicolae și Albu Ion nu se atestă nici o leziune corporală. Concluzionează că instanța de judecată nu a oferit o apreciere la circumstanțele invocate mai sus și nu a încercat cumva să argumenteze contrariul.

Mai subliniază că, la emiterea sentinței instanța de judecată nu a făcut referire la cererea de asistență juridică internațională în materie penală dispusă la 20.04.2023 cu nr. 947 și răspunsul la cerere, potrivit căreia a fost audiat cetățeanul român Clip Ștefan Marian cu referire la caz de către autoritățile competente din România unde a oferit declarații detaliate cu referire la faptul că anume Mereacre Valentin era la volanul mijlocului de transport de model „Renault" cu n/î ***** și faptul că Clip Ștefan nu se afla la volan dar pe bancheta din spatele automobilului fiind agresat fizic de către Albu Nicolae și Albu Ion.

Indică că, instanța de judecată a decăzut partea acuzării din a prezenta proba cu audierea martorului Dînga Vladislav Nichifor, cu toate că acuzatorul de stat pe parcursul ședințelor de judecată a prezentat instanței dovada întreprinderii măsurilor în vederea asigurării prezenței acestuia. Prin urmare, se atestă că deși instanța de judecată invocă prevederile art. 101 Cod de procedură penală, nu oferă o apreciere la cumulul de probe prezentate de către procuror, oferind o apreciere selectivă.

Referitor la cele invocate de către instanța de judecată în sentință precum că, în ședința de judecată martorul Cheptini Valentin nu a putut confirma dacă Mereacre Valentin a urcat la volan, precizează acuzatorul de stat că în cadrul audierii în instanța de judecată martorul a declarat că „din sala de ședință, posibil îl recunoaște pe inculpat și posibil să fi fost el în poză și la fața locului", la fel martorul în ședința de

judecată a declarat că nu mai ține minte bine evenimentele, însă consideră că ce a declarat și la ce acțiuni a participat în raionul Hîncești, erau mai aproape de eveniment și sunt mai corecte, deoarece la ziua audierii a uitat multe circumstanțe din cele întâmplate (declarație ce poate fi confirmată prin înregistrarea audio a ședinței de judecată).

Subsidiar precizează că, martorul Cheptini Valentin veridic a invocat faptul că i-au fost prezentate de 2 ori 3-4 poze, deoarece acesta la 01.02.2023 a participat la recunoașterea persoanei după fotografie în cadrul a două cauze penale și anume prezenta cauză penală privind învinuirea lui Mereacre Valentin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal și cauza penală în care Mereacre Valentin este învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Cu referire la faptul că, instanța de judecată ce a examinat cauza contravențională privind accidentul rutier prin care Mereacre Valentin ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea acestuia, a dispus anularea procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit lui Mereacre Valentin la contestația acestuia, a fost anulat din motivul nulității procesului-verbal, dar nicidecum pe faptul că Mereacre Valentin nu ar fi fost vinovat de accidentul rutier. Deși instanța de judecată a dispus achitarea lui Mereacre Valentin, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța de judecată nu a motivat în sentință prin ce se atestă că anume nu el a fost la volan și care ar fi probele care demonstrează că la volan s-ar fi aflat o altă persoană, or instanța de judecată s-a limitat doar la faptul că unii martorii nu au văzut în mod direct cine a fost la volan.

In concluzia celor expuse supra, constată că, instanței de judecată i-au fost prezentate suficiente probe ce demonstrează că anume inculpatul Mereacre Valentin a fost la volanul mijlocului de transport de model „Renault” cu n/î ***** în momentul comiterii accidentului rutier, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, însă instanța a oferit o apreciere eronată circumstanțelor cazului dispunând achitarea lui Mereacre Valentin pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din

22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul, și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Avocatul Timotin Lilian, la data de 02.07.2025, a depus prin intermediul cancelariei instanței de recurs, referință asupra recursului declarat de acuzatorul de stat, prin care a solicitat menținerea sentinței de achitare în privința lui Mereacre Valentin *****, pronunțată de Judecătoriei Hîncești, sediul Leova la data de 23 aprilie 2025, ca fiind una legală, motivată și echitabilă, cu respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a admite recursul procurorului în Procuratura Hîncești, Oficiul Leova, Stanislav Mangîr împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 23 aprilie 2025, cu casarea sentinței integral și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerațiuni.

Conform art. 437 alin. (1), pct. (1) Cod de procedură penală al RM, „Pot fi atacate cu recurs: 1) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvîrșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.”

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art. 448 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Alin. (2) aceeași norme indică că „Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.”

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală al RM, „(1) Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții:

a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod;

b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului;

c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare;

d) *dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs*.”

Conform art. 449 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, „Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător.”

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

În cauza *Tierce s.a. versus San Marino, 2000*, Curtea a indicat că instanța de recurs în cazul în care nu este prevăzută calea de atac a apelului, au obligația de a examina o cauză în fapt și în drept și nu pot preceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta și fără a evalua în mod direct elementele de probă prezentate de părți.

În conformitate cu art.436 Cod procedură penală, (1) Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. (2) Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 alin. (3) Cod procedură penală al RM, „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.”

Conform art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală al RM, „(1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit

inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni;”

Potrivit art. 394 alin. (1) Cod procedură penală al RM, „1) Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii; 2) probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe; 3) indicații asupra circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea; 4) în cazul cînd o parte a acuzației este considerată neîntemeiată – temeiurile pentru aceasta; 5) încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva; 6) mențiunea referitor la recidivă.”

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”.

Dispozițiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, prevăd că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod”.

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la

proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

La caz, instanța de recurs reține că, organul de urmărire penală a înaintat învinuirea inculpatului Mereacre Valentin *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal, după indici calificativi – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța de fond a dispus achitarea lui Mereacre Valentin ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal al RM, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Conform art. 390 alin.(1) Cod de procedură penală „(1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvîrșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.”

Deși, instanța de fond a dispus achitarea inculpatului, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de acesta, Colegiul penal reține că, instanța de judecată incorect a stabilit temeiul de achitare a inculpatului, în contextul în care instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.101 alin.(1), art.384 alin.(3), art. 385 alin.(1) Cod de procedură penală, or aceste prevederi legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni.

Or, instanța de judecată a comis eroare la capitolul achitării inculpatului pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de acesta, în contextul în care instanța urma să verifice dacă, acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii care i se încriminează.

De continuare, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond nu a stabilit corect starea de fapt, concluzionând pripit că inculpatul Mereacre Valentin ***** nu a comis infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin.(1) Cod penal.

În acest sens, Colegiul Penal, reieșind din procedura judecării recursului, notează că, în cazul în care prin recurs se contestă o sentință de achitare sau de încetare a procesului, pentru a fi cercetate probele este necesară întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată, în conformitate cu prevederile art. 336 Cod procedură penală al RM.

Faptul dat se impune, ținând cont de dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, cât și de prevederile art. 415 alin. (2^1) Cod procedură penală, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță.

După o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța ierarhic superioară să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Administrarea respectivelor mijloace de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror.

Instanța de recurs, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, poate din oficiu să verifice probele administrate de prima instanță, însă fără a înrăutăți situația inculpatului.

În instanța de recurs, s-a constatat că, instanța de fond l-a achitat pe inculpat, însă reieșind din conținutul sentinței contestate, se atestă că, instanța de fond eronat a stabilit că, din probele acuzării, examinate în ședință de judecată, nu s-a stabilit faptul că, Mereacre Valentin ***** conducea în stare de ebrietate mijlocul de transport de model ”Renault Megane”, cu numărul de înmatriculare *****, la data de 21.12.2022, în jurul orelor 10.30, pe traseul R-34, km.34, în apropiere de *****.

În acest sens, instanța de recurs constată că, la pronunțarea sentinței de achitare în privința lui Mereacre Valentin *****, instanța de fond a stabilit că, niciun martor audiat în cadrul ședinței de judecată nu l-a văzut pe inculpatul Mereacre Valentin, conducând mijlocul de transport de model „Renault Megane” cu numărul de înmatriculare „*****” la data de 31.12.2022 și nici la volanul acestui mijloc de transport nu l-au văzut.

Or, în acest sens, Colegiul penal atestă, că instanța de fond a pus la baza sentinței de achitare declarațiile martorilor Albu Ion, Albu Nicolae, Gîrleanu Eugenia, Tabarcea Ion, Cereșnea Serghei, fără a da o apreciere justificată a declarațiilor altor martori audiați în ședință în coroborare cu probele scrise, nu a examinat minuţios circumstanțele cauzei și nu a dat apreciere sub toate aspectele probelor administrate, nu a întreprins acţiunile necesare pentru stabilirea adevărului.

În acest sens, Colegiul penal reține că, prima instanța a reținut ca fiind pertinente declarațiile martorul Cheptini Valentin, care în ședință de judecată a menționat că, în ***** a stopat pe partea dreaptă, iar la o distanță de până la 50 m, o altă mașină cu alte persoane era parcată pe partea stângă, posibil consumau bere, iar mașina acestora era îndreptată spre or. Cahul și era de culoare posibil surie, numărul de înmatriculare și modelul nu îl ține minte. Lângă mașina era trei persoane, ele stăteau după mașină pe partea stângă, cu ușa deschisă și se întindeau, nu a auzit ce discutau aceștia, apoi unul a urcat la volan, altul a urcat alături ca pasager și altul în spate. Persoana care a urcat la volan era îmbrăcată în haine de culoare închisă. Nu poate confirma în ședință dacă inculpatul a urcat la volan. Nu poate concretiza cine a urcat la volan. Din cele trei persoane nu a văzut dacă cineva din ele era îmbrăcat în haine militare (camuflaj).

Or, în acest sens, nu s-a dat aprecierea declarațiilor martorului Cheptini Valentin, date în cadrul urmăririi penale, care la rîndul său, a declarat că, persoana ce s-a urcat la volan era smolit, înalt, nu era slab, era cu corpolență făcută, avea peste 40 ani, cu păr scurt.

Conform procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 01.02.2023, martorul Cheptini Valentin a indicat fotografia nr. 3, precizând că acesta este persoana care s-a urcat la volanul automobilului ”Renault” la 31.12.2022 și, ulterior a plecat. Fotografia nr. 3 la care a indicat martorul Cheptini Valentin este fotografia persoanei învinuite - Mereacre Valentin *****.

La fel, instanța de judecată nu a dat o apreciere corespunzătoare nici declarațiilor martorilor Dimici Andrei și Vîju Valeria, care au relatat că, Mereacre Valentin ***** a recunoscut că a urcat la volanul automobilului, fiind în stare de ebrietate, însă ulterior, le-a comunicat că dorește să schimbe declarațiile inițiale și să scrie că nu a fost la volan el, ci Clip Ștefan.

Or, declarațiile martorilor Dimici Andrei și Vîju Valeria coroborează cu procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 31.12.2022, prin care s-a constatat că de la conducătorul Mereacre Valentin Grigore se simțea miros puternic de alcool, ultimul fiind testat cu aparatul de tip Drager 6810, AREB-0130, s-a stabilit un rezultat de 0,82 mg/l concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat, fapt contrasemnat de către Mereacre Valentin Grigore, făcând doar mențiune în acest sens că „pentru prelevarea probelor de sânge nu doresc”.

Mai mult ca atît, conform procesului-verbal privind actele de constatare din 31.12.2022, Mereacre Valentin Grigore a indicat că, „..La data de 31.12.2022, în jurul orei 10.00 mă deplasam împreună cu cet. Albu Nicolae și cet. Albu Ion și Ștefan al cărui nume de familie nu îl cunosc, el fiind concubinul fostei mele concubine cu automobilul fostei concubini Gîrleanu Eugenia, loc. Durlești, de model Reno Megan cu n/î *****, spre s. Beștemac, r. Leova. În drum spre s. Beștimac, am început să glumim cu cet. Ștefan, comunicîndu-i că îl voi duce la socrii mei în s. Caracuia, ultimul aflîndu-se pe bancheta din spate și în stare de ebrietate, a tras frîna de mînă,

iar automobilul momentan și-a schimbat poziția de pe traseu și am lovit alt automobil ce venea din sens opus....” /Vol. I, f.d.12/.

Astfel, din cele menționate rezultă că instanța de fond nu a apreciat corect probele conform art.101 Cod de procedură penală, care prevede că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul Penal, raportând cele menționate supra la speța supusă examinării, constată că acuzatorul de stat contestă cu recurs legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe și, prin care, se solicită pronunțarea unei sentințe de condamnare în privința inculpatului Mereacre Valentin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(l) Cod penal al Republicii Moldova.

Reieșind din procedura de judecare a recursului, instanța de recurs notează că, în acest context nu poate fi controlat fondul cauzei, or, instanța de recurs trebuie să acceptate constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

Tot în acest context, urmează a fi notat faptul că, prin recursul declarat de acuzatorul de stat se contestă o sentință de achitare, în acest sens fiind imperativă audierea inculpatului și a martorilor, cercetarea probelor și întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată în conformitate cu prevederile art. 336 Cod procedură penală, acțiuni care nu pot fi întreprinse la judecarea recursului, respectiv, instanța de recurs nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora instanța de fond a dispus achitarea inculpatului, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Totodată, instanța de recurs notează că, în jurisprudența CEDO s-a statuat că dreptul de acces la o instanță acoperă și dreptul de a introduce apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate de legislația națională.

Potrivit art. 119 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Căile de atac reprezintă mijloace procedurale, prin intermediul cărora părțile interesate au posibilitatea de a solicita și obține casarea hotărârilor judecătorești neîntemeiate sau ilegale.

Astfel, modul în care este reglementat controlul judiciar efectuat de către instanțele de apel și de recurs creează condiții pentru repararea greșelilor comise de prima instanță, rămânând în autoritatea lucrului judecat doar hotărârile legale și întemeiate.

De asemenea, finalitatea și rațiunea căilor de atac constituie și asigurarea aplicării uniforme a legilor de către toate instanțele judecătorești.

În conformitate cu art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, 1. Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară.

Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. 2. Acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

În jurisprudența CEDO, în cauza *Krombach vs Franța, 13 mai 1991*, Curtea a menționat că statele contractante dispun în principiu de o marjă largă de apreciere în determinarea exercitării dreptului stabilit de articolul 2 al Protocolului 7 la Convenție. Astfel, rejudecarea de către o instanță superioară a condamnării ori a pedepsei aplicate poate implica ambele aspecte, atât fondul cauzei, cât și chestiunile de drept, ori limitată numai la examinarea dreptului. Totuși, orice restricție conținută în legislația națională ce ține de dreptul la rejudecarea cauzei menționată în acest articol trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal conținut în articolul 6 paragraf 1 din Convenție, să urmărească un scop legitim și să nu pună în discuție însăși esența acestui drept.

Colegiul Penal, reieșind din limitele judecării recursului, constată că, la această etapă instanța de recurs nu este abilitată cu dreptul de a audia inculpatul și martorii, de a cerceta probe și de a întocmi proces-verbal al ședinței de judecată, iar în vederea creării părții acuzării și părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei, deoarece audierea inculpatului și a martorilor este o procedură obligatorie prin prisma prevederilor art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, în cazul în care se dispune condamnarea persoanei după o sentință de achitare, se impune adoptarea soluției prevăzute de art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. d) Cod procedură penală, și anume dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. art.437, 441, 442, 443, 444, 448, 449 alin. (1), pct. 2), lit. d) CPP al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite recursul procurorului în Procuratura Hîncești, Oficiul Leova, Stanislav Mangîr, se casează integral sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 23 aprilie 2025 și dispune rejudecarea cauzei penale de învinuire a lui Mereacre Valentin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod Penal al RM, de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător **Ion Bulhac**

Judecători: **Marcel Popescu**

Svetlana Vîșcu